

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

14 MAI 1952.

PROPOSITION DE LOI sur la protection du titre et de la profession d'opticien.

RAPPORT FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE ⁽¹⁾, PAR M. DEVILERS.

MESDAMES, MESSIEURS.

La proposition de loi déposée à la Chambre par MM. les Représentants Mundeleer et consorts a été portée à l'ordre du jour de la Commission de la Santé Publique et de la Famille le 6 mai 1952.

Elle tend à réglementer l'accès à la profession d'opticien et, notamment, à rendre obligatoire la possession d'un diplôme pour pouvoir l'exercer.

Une large discussion a suivi l'exposé des motifs de la proposition qu'a faite, devant la Commission, l'honorable M. Mundeleer.

On peut résumer comme suit les points de vue développés par les Commissaires qui sont intervenus dans le débat :

1. S'il est souhaitable et conforme à l'intérêt général que les techniciens de l'optique bénéficient d'un enseignement technique parfaitement adapté aux progrès scientifiques réalisés en ce domaine, il n'appartient cependant pas à la Commission de la Santé Publique et de la Famille de s'occuper de cette question.

Le Ministre de l'Instruction Publique, dont l'enseignement technique dépend, est qualifié pour proposer d'éven-

14 MEI 1952.

WETSVOORSTEL betreffende de bescherming van de titel en het beroep van opticus.

VERSLAG NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID EN HET GEZIN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT DOOR DE HEER DEVILERS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Het wetsvoorstel dat in de Kamer werd ingediend door de heer Volksvertegenwoordiger Mundeleer c.s. werd op 6 Mei 1952 op de agenda gebracht van de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin.

Het strekt er toe de toegang tot het beroep van opticus te regelen en o.m. het bezit van een diploma verplicht te maken om dat beroep te mogen uitoefenen.

Een uitvoerige bespreking volgde op de toelichting, die voor de Commissie door de heer Mundeleer bij het voorstel werd gegeven.

De standpunten uiteengezet door de Commissieleden die bij de bespreking tussenkwamen, kunnen als volgt worden samengevat :

1. Alhoewel het wenselijk en in overeenstemming met het algemeen belang is dat de technici van de optica het voordeel genieten van een technisch onderwijs dat volkomen aangepast is aan de op dit gebied verwezenlijkte wetenschappelijke vooruitgang, is het nochtans niet de taak van de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin zich met deze kwestie bezig te houden.

De Minister van Openbaar Onderwijs, van wie het technisch onderwijs afhangt, is bevoegd om eventuele maat-

(1) Composition de la Commission : M. Philippart, président; M. Clerckx, Mmes Craeybeckx-Orij, de Moor-Van Sina, MM. Deschepper, Devilers, Eneman, Gilson, Goffin, Moriau, Scheere, Mme Van Daele-Huys, M. Verbist. — Mme Copée-Gerbinet, MM. De Cooman, Deltre, Mme Fontaine-Borguet, MM. Messinne, Vangraefscheppe, Vercauteren, Vinck, Wostyn. — Cooremans, D'haeseleer.

Voir :

104 (S. E. 1950) : Proposition de loi.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer Philippart, voorzitter; de heer Clerckx, Mevr. Craeybeckx-Orij, de Moor-Van Sina, de heren Deschepper, Devilers, Eneman, Gilson, Goffin, Moriau, Scheere, Mevr. Van Daele-Huys, de heer Verbist. — Mevr. Copée-Gerbinet, de heren De Cooman, Deltre, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Messinne, Vangraefscheppe, Vercauteren, Vinck, Wostyn. — Cooremens, D'haeseleer.

Zie :

104 (B. Z. 1950) : Wetsvoorstel.

tuelles mesures en ce domaine. C'est, en tous cas, la Commission de l'Instruction Publique qui serait appelée à donner son avis en cette matière, si des propositions lui étaient soumises.

2. Quant aux dispositions de l'article premier qui visent plus spécialement le côté commercial de la profession d'opticien, elles sont indubitablement de la compétence de la Commission des Affaires Economiques et des Classes Moyennes.

3. Le seul aspect qui intéresse la Commission de la Santé Publique et de la Famille est d'ordre médical. Il est fait remarquer, entre autres, que l'actuelle proposition de loi soulève un grave problème de compétence médicale.

N'envisageant que la défense de la santé publique, convient-il de consacrer par une loi le droit pour l'opticien de se livrer à des opérations relevant du domaine médical ?

Ne faut-il pas, au contraire, se ranger aux conclusions de la Société Belge d'Ophtalmologie qui, dans une motion votée en Assemblée générale en 1948, s'est exprimée ainsi :

« Considérant que l'examen de la réfraction est un acte essentiellement médical et que, à l'occasion d'un examen pour amétropie, presbytie, troubles de l'accommodation ou autres phénomènes subjectifs visuels, un médecin oculiste peut souvent déceler des symptômes d'affections des yeux, d'organes voisins ou distants, émet le vœu qu'un texte légal réserve aux médecins le maniement des appareils servant à déterminer la réfraction oculaire et n'autorise les opticiens à fournir des verres sans prescription médicale, que dans des cas exceptionnels, fixés par le Ministre de la Santé Publique, en accord avec les représentants des Médecins oculistes. »

**

A la suite de ces observations, une proposition de renvoi du projet aux Commissions de l'Instruction Publique et des Affaires Economiques et des Classes Moyennes, mise aux voix, a été rejetée à l'unanimité.

Le vote de l'article premier de la proposition, qui intervint ensuite, a donné un résultat identique.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
F. DEVILERS.

Le Président,
M. PHILIPPART.

regelen in dit verband voor te stellen. Het zou alleszins de Commissie voor het Openbaar Onderwijs zijn, die advies daaromtrent zou moeten uitbrengen ingeval haar voorstellen in die zin worden voorgelegd.

2. Wat de bepalingen van het eerste artikel betreft, die meer bepaaldelijk verband houden met de commerciële zijde van het beroep van opticus deze behoren ongetwijfeld tot de bevoegdheid van de Commissie voor de Economische Zaken en de Middenstand.

3. Het enig aspect, waaraan de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin belang kan hechten, is van geneeskundige aard. Er wordt onder meer op gewezen, dat dit wetvoorstel een ernstig probleem van geneeskundige bevoegdheid stelt.

Wanneer men enkel de verdediging van de volksgezondheid in aanmerking neemt, kan men zich afvragen of het geboden is het recht van de opticus wettelijk te bekrachtigen om tot verrichtingen over te gaan die tot het geneeskundig gebied behoren.

Moet men zich, integendeel, niet aansluiten bij de besluiten van de Belgische Vereniging voor Oogziekten die, in een motie aangenomen in haar Algemene Vergadering, in 1948, verklaarde wat volgt :

« Overwegend dat het onderzoek van de straalbreking een daad van overwegend geneeskundige aard is en dat een oogarts, naar aanleiding van een onderzoek wegens ametropie, presbytie, stoornissen in het accommodatievermogen of andere subjectieve visuele verschijnselen, vaak symptomen van aandoeningen aan de ogen, aan dichtbij of ver afgelegen organen kan ontdekken, spreekt de wens uit dat de behandeling van de toestellen die dienen om de oogbreking vast te stellen door een wettelijk zou worden voorbehouden aan de geneesheren en dat de optici slechts zouden gemachtigd worden glazen zonder voorschrift van een geneesheer te leveren in uitzonderlijke gevallen, vastgesteld door de Minister van Volksgezondheid, in overleg met de vertegenwoordigers van de oogartsen. »

**

Ingevolge die opmerkingen werd een voorstel tot wijziging van het ontwerp naar de Commissiën voor het Openbaar Onderwijs en voor de Economische Zaken en de Middenstand ter stemming gelegd en eenparig verworpen.

Hetzelfde geldt voor de daaropvolgende stemming over het eerste artikel van het voorstel.

Dit verslag werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
F. DEVILERS.

De Voorzitter,
M. PHILIPPART.